

Úr Hvalba.

Hóast Dimmalætting leygardagin 30. apríl ber tey tíðindi út millum manna, at Suðuroyggin ikki var við at streika, so er hetta so ósatt sum tað er sagt, tí bæði Hvalba og Tvøroyri hava verið við í streikuni. — Møguliga trýr gamla Dimma, at Suðuroyggin er so væl stuðlað av tí svartu sambandslagnum, at teir ikki vilja stoyta seg móti landsstýrinum — men kanska Dimma fer skeiv við sínum høga tanka; so mikið man hetta hava gjørt um seg, at nú man vend vera komin í á mongum sambandsreiðri. Hann sjálvur trúboðarin á Tvøroyri, sum er næstformaður nú í Froðbiar sókn, ætlaði reiðiliga at gera um seg, tá ið hann gjordi sær ómak at ringja Hvalbiar sóknarstýri upp og biðja tað verða við at senda fjarrit til landsstýrið, hari tað sympatiseraði við landsstýrinum, men hetta sýtti sóknarstýrið fyrri.

Tíðindamaður.

HVAT ER KÆRLEIKI?

Hann var listarmaður. Hon var dóttur borgmeistarans. Allar tær ungu genturnar vóru forelskaðar í listarmálaranum, tí hann var so vakur, og originalur á tann hátt, sum ein rópar genialur í einum býarunga. Hon var trúlovað við einum ungum manni sum lærði. Men tá ein av vinkonunum tveitlaði um, at hon ein av fyrstu dögnum vildi klukka býin við at trúlova seg við listarmálaranum, fór hon sjálv og gjordi tað.

Fólk talaðu nm hetta. Tað mátti vera frálíkt hjá borgmeistararanum at fáa ein listarmann til versón. Hann mátti koma at uppliva eitt sindur av hvorum! Men so var ikki. Hon lærði beinan vegin at halda í teymarnar á honum. Hann mátti hanga í, mátti arbeida, so hann onga tíð hevði til elskhugarævintýr. Tað gongur ikki ein dagur uttan hóttaðir um skilsmissu. Veruliga kunna tey ikki liva uttan hvørt annað, og olli mugu ásanara, at hitt dagliga klandrið hevur verið teimum báðum at gagni. Eingin hevði trú, at hann skuldi verða so stórir listarmaður. Hann er vorðin ráttmikil og áhaldandi — eitt sindur ráðaríkur eisini. Elskar tú hann, spurdi ein vinkona. Eg veit ikki, svaraði hon, men — ja, hann er olli mín tilvera. — Elskar tú hana? spurdi ein vinur. Hvussu skal eg greiða hana spurningin, svaraði hann — men uttan hana var eg einki!

— Ja, hvat er kærleiki? —

Prestahúsin.

Tað eru bert fá ár umliðin, síðan prestur varð settur í Hvalvík. Fyrst røkti núverandi Havnarprestur, Vidar, hetta starv, men seinri er so Petur Petersen úr Klakksvík settur at røkja hetta starv. Nú hava sóknarfólkini keypt hús til prestsins. Fyri at fáa greitt hetta keyp er nú avgjørt at halda basar. Hesin basarur verður ætlandi fyrsta sunnudag í juli. Hetta tiltak er ógvuliga væl undirtikið í Norðstremoyar prestagjaldi.

Tórshavnar
líkkistugoymsla
hefur telefon nr. 2206.
Ymskir prísur.
JACOB C. JOENSEN

SOSIALURIN

NR. 19

7. MAI 1955

28. ÁR.

Føroya Bjór

OL- og MINIRALVATNSVIRKI

Føroya
Pilsnar
Ekta
Maltøl.

Citrón sodavatn
Appelsin limonada
Hindber limonada
Jørðber limonada
Vanillie limonada
Áppolinaris

EINAR WAAG, Klakksvík — MÁLTRÁÐUR 4

PRENTSMÍÐJAN Á HEYGSBREYT

TÓRSHAVN

AVRIKAR ALT PRENTINGARARBEIÐI

TELF. 1820

GRÓT OG SKERVUR

Óll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantórið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimitað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimita grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyrri kommununa.

FRODBIAR SÓKNAR KOMMUNA

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

GAMLAMANNASKRØGG

eftir Herbert Ernest Bates

Endað.

— So segði Silas frá, hvussu tey høvdu etið steiktan ál og tala saman um myndina, og hann segði seg hava latið orð falla um tað at hann kundi ikki døma so avgjørt um myndina eftir so stutta skoðan av fyrmyndini.

— Vit síggjast aftur í morgin-árin, segði hon og soleiðis hildu tey fram, hon málaði seg sjálva og hann hugdi at, eftir tí sum Silas sjálvur segði frá. Og eftir einum mánaða hevði hann veitt so at siga hvønn einasta ál sum í ánni var.

— Tú minnst, at eg segði at hon hevði verið kold, segði hann, — og at hon hevði aldri komið nær mannfolki og aldri tráa eftir mannfolki. Langt frá tí, Kosmo, tað mást tú ikki halda. Tað er satt, hon fekkst einki við mannfolk, men hon leit at einum manni og tú skilur hvør hann var.

— Og hvat völdi tí at hetta samanhold slitnaði?

— Slitnaði? Heilt login hend- ing, Kosmo, heilt login. Tað vóru nógv sovikømur har í hellini og

við svóvu skiftivís í teimum øllum. Men eitt kvöldið havi eg helst verið mest sum í orviti og lorkast inn í annað kamar. Beint eg komi innar, sá eg hana í seingini við einum øðrum manni. Og hon rópti so andskræmumligt:

— Maður mín, rópti hon, og eg snúði á hæli, sprakk av stað, leyp út um gluggan og rendi meg niður takrennuna. Men tað lagna við tí var tað at hon var als ikki gift og eg eri ongantið komin eftir hvør ið hesin maðurin var.

— So, so, tú komst ongantið eftir tí, segði Kosmo.

— Nei, segði Silas — mær eydnaðist ongantið at koma fram á hann.

— Ja, ja, segði Kosmo — tað er so langt síðan hetta hendi, so eg haldi tað sakar einki um eg sigi tær tað. Eg veit sum er av tilviljan hvør hesin maðurin var, Silas.

— Nú ja.

— Ja.

— Og hvør var hann? spurdi Silas.

Kosmo dróg andan djúpt, snar- aði skeggið og var samstundis bæði iðrandi og sigursælur á bráðini. — Silas, segði hann, — mær dámar illa at noyðast at siga tað, men tað var eingin annar enn eg sjálvur.

Silas steintagdi í eitt minutt ella meir. Blunkaði og kveitti út í gluggan. So hugdi hann gjølla at vininum í glasi sínum. Og loksins hugdi hann upp á Kosmo.

— Kosmo, segði hann. — Tú hevur farið víða og tú hevur høyrð hvørt av sínum, men tú hevur ikki sæð nógv. Veitst tú ikki at eingin höll er í Stoke? Og har er eingin á heldur.

Kosmo svaraði ikki.

— Og hevur tú eisini gloymt hvør tú vart veturin níti try?

Kosmo svaraði heldur ikki hesum.

— Tað er ikki longri síðan enn í gjár, segði Silas. — at tú segði mær frá tí, at tú hevði verið í Barbados tað árið og skemta tær kostuliga við dóttir biskupsins har? Er hettar annars ikki størmerkiligt?

»Der mødtes to skibe på havet«.

Umborð á øðrum vóru føroyskar skúlagentur, ið vóru bodnar til Danmarkar at syngja fyrri Dønum.

Á hinum vóru prúðir danskir politistar, ið bodnir vóru til Føroya av Føroya landsstýri fyrri at berjast Føroyingar.

KVINNAN

Góð ráð:

Ikki allir nylonsockar kunnu brúkast saman, tí teir eru ymskir á líti. Hesin vandin er lokin, um tú ógviliga varliga roynir hesi ráðini: Legg allar sokkarnar niður í eitt ílæt við vatni — lat alt koka varliga í 10 minuttir. Rør í og lat sokkarnar kólna í vatninum. Úrslitið skuldi tá verið, at allir sokkarnir fáa sama lit.

Tað finnst mong slog av bakipulvuri í handlinum. Tey flestu eru góð; men vil ein hava tey enn betri, kann ein lata smør upp í tey og hava róma ella mjólk at røra upp við, tá ein skal brúka pulvurið.

Er osturin vorðin turrur, hjálpir væl at leggja hann millum tvær flisar av nýbakadum breyði. Hann verður nærurum sum nýggjur aftur.

Brúkar ein súra mjólk ella róma, tá ið ein bakar, er best at røra bakipulvurið úti mjólkina (róman). Tað gevur betri smakk.

So var tað hin øgilla stóri hogguslokkurin, ið gifti seg við einari frágæra vakrari hogguslokkagentu. Tá ið tey vóru gift, fóru tey út arm í arm - arm í arm - arm í arm - arm í arm - arm í arm.

— Tygum meina, at bilstjórin kundi havt latið verið við at koyrt tygum yvir?

— Ja, ja, har stóðu eini 3-4 onnur fólk í sama stað.

Happadráttar-seljari.

Frammihjástvar sum happadráttarseljari í Fuglafirði verður leyst frá 1. juli 1955.

Samsýningin er 7% av söluni.

Umsóknir verða sendar landsstýrinum innan 1. juni 1955.

Føroya Landsstýri.